

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Veluti Totidem Ramos
Distributa

Ilsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCCII. De Nuptijs Filij Regis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

dorum jam appropinquasse, & pro varia temporis divisione nunc esse reddendos fructus devotæ Orationis, nunc utilis cuiusdam operationis, nunc Patientiæ, Humilitatis, Mansuetudinis &c. Exactores fructuum esse Superiores, & Curatores Animarum. In hos autem non tantum manus non debes injicere, sed neque contumelia illos afficere, neque linguâ per murmurationem, oblocutionem, detractionem &c. lèdere, neque odio & aversione prosequi, si debitos fructus exigunt: multò minus debes ipsum Filium Dei ullo peccato tibimetipsi rursum crucifigere. Sis ergo ex illis agricolis: qui reddant ei fructum temporibus suis.

PUNCT. III. *Cùm venerit ergo Dominus Vineæ, quid faciet agricolis suis?* Ajunt illi: *Malos male perdet, et Vineam suam locabit alijs agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis.* v. 40. Approbat Christus hanc responsionem apud S. Marcum, & S. Lucam, eamque confirmat. Nota itaque illud: *Malè perdet: Nam est aliqua bona perditio: quia, qui perdit Animam suam, Christo teste, inveniet eam. Bona perditio esset pæna medicinalis, sive pæna medicans: mala perditio est pæna vindicans.* Væ ergo homini & agricolæ illi, quem Deus malè perdit, à quo Vineam aufert, & in alium transfert! Time: & cave.

MEDITATIO CCCC II.

De Nuptijs Filij Regis.

Matth. 22. v. 1.

PUNCTUM I. *Et respondens IESVS, dixit iterum in Parabolis*

bolis eis (idem exprobrans , & comminans Iudeis
 quod in præcedenti Parabola) Simile factum est Regno
 Cælorum homini Regi , qui fecit Nuptias Filio suo (&
 nempe Filius Deus sibi copulavit , & despousavit H
 manitatem per Unionem Hypostaticam ; ideo homi
 nes ad Cælestia Gaudia velut ad Convivium Nup
 tile invitantur) Et misit servos suos vocare in invitato
 Nuptias , Et nolebant venire . Iterum misit alios post
 (prius enim misit Prophetas , deinde Apostolos , &
 eorum Successores : ad quosvis verò homines in par
 ticulari mittit Deus Angelos Tutelares , & homines
 adhortatores , ac instructores in rebus ad Salutem
 pertinentibus) dicens : Dicite invitatis , (qui tunc ter
 poris erant Iudei , ad quos Prophetæ & Apostoli mis
 si sunt : nunc autem sunt Christiani) Ecce Prandium
 meum paravi , tauri mei , Et altilia occisa sunt , & omnia
 parata : Venite ad Nuptias . Illi autem neglexerunt : Et ali
 runt , alias in villam suam , alias verò ad negotiationem
 am : reliqui verò tenuerunt servos eius , Et contumelijs affi
 ctos occiderunt . Rex autem cum audisset , iratus est , &
 missis exercitibus suis perdidit homicidas illos , & civitatem
 illorum succedit . Quām itaque imprudenter agnoscunt
 illi , qui negligunt Vocationem suam , & rusticam vil
 lam , qualis est totus Mundus , & omnia bona illius
 si cum Cælestibus comparentur ; vel laboriosam ne
 gotiationem curarum terrestrialium præferunt Regno
 Cælorum , ac delicijs plenæ Quietii inter Nuptiales
 Gaudia Æterna ? Expende etiam , quomodo & quo
 ties tu quoque ad Cælestes Nuptias vocatus fueris , &
 adhuc voceris ? Sed nunquid & rē lāpe terrenum al
 quid , vel cura & solicitude , aut negotium inutile
 retardat , quō minus Veste Nuptiali induaris , & ma
 gnis

gnis Virtutum passibus ad Nuptias properes.

PUNCT. II. Tunc ait servis suis: *Nuptiae quidem paratae sunt, sed qui invitati erant, non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum, & quoscumque inveneritis, vocate ad Nuptias.* Et egressi servi eius in vias, congregaverunt omnes, quos invenerunt, malos & bonos, & impletæ sunt Nuptiae discubentium. v. 8. Considera ingentem illorum, qui inventi sunt, & tuam ipsius Felicitatem, qui, cum in via essem ad perditionem, adhuc inventus es; & cum malus essem, vocatus es ad Nuptias. Non itaque te absterreat brevis labor in Veste Nuptiali induenda, & itinere faciendo; sed finem cogita, quo labor hic tendat. Ad Nuptias Filij Regis Cælestis, & Aeterni vocaris: adeoque ad Cælestes, Regales, & Aeternas Nuptias.

PUNCT. III. Intravit autem Rex, ut videret discubentes: & vidit ibi hominem non vestitum Veste Nuptiali. Et ait illi: Amice, quomo do huc intrasti, non habens Vestem Nuptialem? (designatur per hunc hominem, omnis ille, qui neglecta Gratiæ Sanctificantis procura-
tione, præsumptuosa mente & spe, inter Cælestes Convivas se ingerit) At ille obmutuit; tunc dixit Rex Ministris: ligatis manibus & pedibus eius mittite eum in te-
nebras exteriores: ibi erit fletus, & stridor dentium. Tu no-
li exspectare, donec manus & pedes tibi ligentur:
sed utere manibus ad induendum te Veste Nuptiali,
& Animæ ornamenti, per Opera Meritoria Gra-
tiæ Sanctificantis: utere pedibus ad progredien-
dum, ne in via Virtutis ad Cælum subsistas, vel resi-
deas. Post hanc vitam enim nec erit, nec juvabit
ulla excusatio: sed obmutescendum erit. Et quia
manus & pedes ligabuntur Gratiâ destitutis, ideo per
totam

totam Æternitatem manendum erit in tenebris et
terioribus, extra Regnum Cælorum, Oculis animi
Corporis obvolutis, ubi erit summa tristitia, & fun-
mus dolor.

MEDITATIO CCCCIII.

De Censu Cæsari reddendo.

Matth. 22. v. 15. Marc. 12. v. 13. Luc. 20. v. 20.

PUNCTUM I. *Tunc abeuntes Pharisæi consilium inerunt ut caperent eum in Sermone: & mittunt discipulos suum Herodianis (id est, Herodis Ascalonitæ Intendantæ defuncti fautoribus, & Cæsari similiter addiciti, sicut ipse ob præstitos sibi favores Cæsari fuit addicitus) dicentes &c. Matth. 22. v. 15. S. Lucas sic refert: Et observantes miserunt infidatores, qui se justos mularent, ut caperent eum in sermone, ut traderent illum principatu, & potestati Præsidis. Disce à Christo, patienter ferre invidos homines, & simulatos amicos sive occultos inimicos. Et ne à quoquam in sermone capi possis, coram nemine, quantumvis probus, amicus homo esse appareat; & contra neminem perfidissimum potentiores Principem, vel Superiorem quod quam dicas, cuius manifestatione tibi noceri, vel alius offensus reddi posset. Si enim ipse filere non potes rem, alteri tertio non manifestandam, quomodo ab auditore tuo fidem silentij tibi promittis, quem nescis, an sit, vel mansurus sit Amicus fidelis? vel alii non saltem mediately sermo tuus sit ad eorum, quibus illum referri nolles, aures perventurus.*

PUNCT. II. Dicentes: *Magister scimus, quia Veritas*